

185

საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს პრეზიდიუმი

ПРЕЗИДИУМ ВЕРХОВНОГО СОВЕТА РЕСПУБЛИКИ ГРУЗИЯ

თბილისი, რუსთაველის პროსპექტი № 8
Тбилиси, пр. Руставели № 8.

6 აპრილი 1991 წ. რ.

№ _____

გ ა ნ ც ხ ა დ ე ბ ა

საბჭოთა რეგურალური არმიის შეზღუდული ნაწილების ქ. ცხინვალში შეყვანით უხეშად ითვლება საქართველოს რესპუბლიკის სუვერენიტეტი. ამ აქციის წინ ჩვენ იმედი გვქონდა, რომ სსრ კავშირის ხელმძღვანელობა თავს შეიკავებდა აღნიშნულ რეგიონში მდგომარეობის შემდგომი დესტაბილიზაციისაგან.

საბჭოთა და მსოფლიო საზოგადოებრიობისათვის კარგად არის ცნობილი „შეზღუდული კონტინგენტის“ ავღანეთში შეყვანის ტრაგიკული შედეგები. სამხედრო მოსამსახურეთა ხალხის წინააღმდეგ გამოყენების ჩვენი „გამოცდილებაც“ გვაქვს.

ათწლეულების მანძილზე დიქტატორულ-ტოტალიტარული რეჟიმი, რომელმაც ქვეყანა მატერიალურ და სულიერ გადატაკებამდე მიიყვანა, საბჭოთა საზოგადოებისათვის თავს დატეხილ ყველა უბედურებას „გარეშე მტერს“ აბრალებდა. უკანასკნელ ხანს, ეკონომიკური ნგრევის პირობებში, კულტივირებულია „შინაური მტერი“ დემოკრატიული მოძრაობის სახით, რაც იმ ხალხების მიმართ გამოიყენება, რომლებიც თვითგამორკვევისათვის ერთა უფლების რეალიზაციის გზას დაადგნენ.

საქართველოს ახალ, დემოკრატიულ რესპუბლიკას არ განუცხადებია სსრ კავშირის შემადგენლობიდან დაუყოვნებლივ გამოსვლა, თუმცა კი სსრ კავშირის კონსტიტუციის თანახმად ამის უფლება გააჩნია, თავის

186

- 2 -

თავზე აიღო ვალდებულება გამოცხადებული გარდამავალი პერიოდის განმავლობაში არ გაეწყვიტა ეკონომიკური და სხვა კავშირები რესპუბლიკებთან.

უფრო მეტიც, ჩვენ არაერთხელ განვაცხადეთ, რომ შემდგომშიც, სრული სახელმწიფო დამოუკიდებლობის მოპოვებისას, მხარს დავუჭერთ მჭიდრო ეკონომიკურ და კულტურულ ურთიერთობას უშუალო მეზობლებთან - რუსეთთან, სომხეთთან, აზერბაიჯანთან, აგრეთვე სხვა რესპუბლიკებთან.

მივიჩნევდით, რომ ჩვენს კონსტრუქციულ პოზიციას სათანადო გაგებით მოეკიდებოდა საკავშირო ხელმძღვანელობა, მაგრამ უკანასკნელს ქვეყნის პოლიტიკური, ეკონომიკური, სოციალური და ეროვნული პრობლემების „ძალის გამოყენებით“ გადაჭრის სულ უფრო მეტი მიდრეკილება აქვს. იქმნება შთაბეჭდილება, რომ განსაზღვრულმა წრეებმა ამოცანად დაისახეს მადაზიების ცარიელი დახლებიდან, მასობრივი დემონსტრაციებისა და გაფიტვებიდან, რამაც მთელი ქვეყანა მოიცვა, საბჭოთა კავშირის ხალხების ყურადღება გადაიტანონ ქართულ მიწაზე ახალი ავღანეთის შექმნით.

გამოვთქვამთ რწმენას, რომ სსრ კავშირის მთავრობა ამ კრიტიკულ უამს გამოიჩინს კეთილგონიერებას და არ გამოვა საქართველოს წინააღმდეგ ახალი ინტერვენციის, ასევე საკუთარ ქვეყანაში სამოქალაქო ომის ინიციატორად.

საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი
საბჭოს პრეზიდიუმი.

თბილისი.

1991 წლის 6 აპრილი.

რბ.

1208^ბ

187

საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს პრეზიდიუმი

ПРЕЗИДИУМ ВЕРХОВНОГО СОВЕТА РЕСПУБЛИКИ ГРУЗИЯ

თბილისი, რუსთაველის პროსპექტი № 8
Тбилиси, пр. Руставели № 8.

« 6 » апреля 199 I წ. გ.

№ _____

З А Я В Л Е Н И Е

Вводом в г.Цхинвали ограниченных частей советской регулярной армии грубо попирается суверенитет Республики Грузия. До этой акции мы надеялись, что руководство СССР воздержится от дальнейшей дестабилизации обстановки в указанном регионе.

Советской и мировой общественности хорошо известны трагические последствия ввода "ограниченного контингента" в Афганистан. Есть у нас и наш "опыт" использования военнослужащих против народа.

В течение десятилетий диктаторско-тоталитарный режим, доведший страну до материального и духовного обнищания, обвинял во всех выпавших на долю советского общества ~~небедах~~ "внешнего врага". В последнее же время, в условиях экономической разрухи, культивируется идея "внутреннего врага" в лице демократического движения, используемая против народов, ставших на путь реализации права наций на самоопределение.

Новая, демократическая Республика Грузия, не заявляла о немедленном выходе из состава Советского Союза, — хотя, согласно Конституции СССР, она имеет право на это, — и взяла на себя обязательство в течение объявленного ею переходного периода не порывать экономических и других связей с союзными республиками.

138
2.

Более того, мы неоднократно заявляли, что и в дальнейшем, добившись полной государственной независимости, будем поддерживать тесные экономические и культурные отношения с нашими непосредственными соседями – Россией, Арменией, Азербайджаном и другими республиками.

Мы полагали, что союзное руководство с должным пониманием отнесется к нашей конструктивной позиции, однако оно все более склоняется к решению политических, экономических, социальных и национальных проблем путем "применения силы". Создается впечатление, что определенные круги наметили задачу – путем создания на грузинской земле нового Афганистана отвлечь внимание народов Советского Союза от пустых прилавков магазинов, от охвативших всю страну массовых демонстраций и забастовок.

Выражаем уверенность, что в эту критическую пору Правительство СССР проявит благоразумие и не выступит инициатором новой интервенции против Грузии, а также гражданской войны в собственной стране.

Президиум Верховного Совета
Республики Грузия

189

საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს კრედიტი

ПРЕЗИДИУМ ВЕРХОВНОГО СОВЕТА РЕСПУБЛИКИ ГРУЗИЯ

თბილისი, რუსთაველის პროსპექტი № 8
Тбилиси, пр. Руставели № 8.

6 აპრილი 1991 წ. რ.

№ _____

გ ა ნ ც ხ ა დ ე ბ ა

საბჭოთა რეგულარული არმიის შეზღუდული ნაწილების ქ. ცხინვალში შეყვანით უხეშად ითვლება საქართველოს რესპუბლიკის სუვერენიტეტი. ამ აქციის წინ ჩვენ იმედი გვქონდა, რომ სსრ კავშირის ხელმძღვანელობა თავს შეიკავებდა აღნიშნულ რეგიონში მდგომარეობის შემდგომი დესტაბილიზაციისაგან.

საბჭოთა და მსოფლიო საზოგადოებრიობისათვის კარგად არის ცნობილი „შეზღუდული კონტინგენტის“ ავღანეთში შეყვანის ტრაგიკული შედეგები. სამხედრო მოხამსახურეთა ხალხის წინააღმდეგ გამოყენების ჩვენი „გამოცდილებაც“ გვაქვს.

ათწლეულების მანძილზე დიქტატორულ-ტოტალიტარული რეჟიმი, რომელმაც ქვეყანა მატერიალურ და სულიერ გადატაკებამდე მიიყვანა, საბჭოთა საზოგადოებისათვის თავს დატეხილ ყველა უბედურებას „გარეშე მტერს“ აბრალებდა. უკანასკნელ ხანს, ეკონომიკური წგრევის პირობებში, კულტივირებულია „შინაური მტერი“ დემოკრატიული მოძრაობის სახით, რაც იმ ხალხების მიმართ გამოიყენება, რომლებიც ფიქტურად ამოიკვეციანათვის ერთა უფლების რეალიზაციის გზას დაადგნენ.

საქართველოს ახალ, დემოკრატიულ რესპუბლიკას არ განუცხადებია სსრ კავშირის შემადგენლობიდან დაუყოვნებლივ გამოსვლა, თუმცა კი სსრ კავშირის კონსტიტუციის თანახმად ამის უფლება ვააჩნია, თავის

თავზე აიღო ვალდებულება გამოცხადებული გარდამავალი პერიოდის განმავლობაში არ გაეწყვიტა ეკონომიკური და სხვა კავშირები რესპუბლიკებთან.

უფრო მეტიც, ჩვენ არაერთხელ განვაცხადეთ, რომ შემდგომშიც, სრული სახელმწიფო დამოუკიდებლობის მოპოვებისას, მხარს დავუჭერთ მჭიდრო ეკონომიკურ და კულტურულ ურთიერთობას უშუალო მეზობლებთან - რუსეთთან, სომხეთთან, აზერბაიჯანთან, აგრეთვე სხვა რესპუბლიკებთან.

მივიჩნევდით, რომ ჩვენს კონსტრუქციულ პოზიციას სათანადო გაგებით მოეკიდებოდა საკავშირო ხელშეწყობა, მაგრამ უკანასკნელს ქვეყნის პოლიტიკური, ეკონომიკური, სოციალური და ეროვნული პრობლემების „ძალის გამოყენებით“ გადაჭრის სულ უფრო მეტი მიდრეკილება აქვს. იქმნება შთაბეჭდილება, რომ განსაზღვრულმა წრეებმა ამოყანად დაისახეს მაღაზიების ცარიელი დახლებიდან, მასობრივი დემონსტრაციებისა და გაფიცვებიდან, რამაც მთელი ქვეყანა მოიცვა, საბჭოთა კავშირის ხალხების ყურადღება გადაიტანონ ქართულ მიწაზე ახალი ავღანეთის შექმნით.

გამოვთქვამთ რწმენას, რომ სსრ კავშირის მთავრობა ამ კრიტიკულ ჟამს გამოიჩინს კეთილგონიერებას და არ გამოვა საქართველოს წინააღმდეგ ახალი ინტერვენციის, ასევე საკუთარ ქვეყანაში სამოქალაქო ომის ინიციატორად.

საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი
საბჭოს პრეზიდიუმი.

თბილისი.

1991 წლის 6 აპრილი.

რბ.

191

საპარტვილოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს პრეზიდიუმი

ПРЕЗИДИУМ ВЕРХОВНОГО СОВЕТА РЕСПУБЛИКИ ГРУЗИЯ

თბილისი, რუსთაველის პროსპექტი № 8
Тбилиси, пр. Руставели № 8.

6 აპრილი 1991 წ. რ.

№ _____

გ ა ნ ც ხ ა დ ე ბ ა

საბჭოთა რევოლუციური არმიის შეზღუდული ნაწილების ქ. ცხინვალში შეყვანით უხეშად ითვლება საქართველოს რესპუბლიკის სუვერენიტეტი. ამ აქციის წინ ჩვენ იმედი გვქონდა, რომ სსრ კავშირის ხელმძღვანელობა თავს შეიკავებდა აღნიშნულ რეგიონში მდგომარეობის შემდგომი დესტაბილიზაციისაგან.

საბჭოთა და მსოფლიო საზოგადოებრიობისათვის კარგად არის ცნობილი „შეზღუდული კონტინგენტის“ ავღანეთში შეყვანის ტრაგიკული შედეგები. სამხედრო მოსამსახურეთა ხალხის წინააღმდეგ გამოყენების ჩვენი „გამოყდილებაც“ გვაქვს.

ათწლეულების მანძილზე დიქტატორულ-ტიტალიტარული რეჟიმი, რომელმაც ქვეყანა მატერიალურ და სულიერ გაღატაკებაში მიიყვანა, საბჭოთა საზოგადოებისათვის თავს დატეხილ ყველა უბედურებას „გარეშე მტერს“ აბრალებდა. უკანასკნელ ხანს, ეკონომიკური ნგრევის პირობებში, კულტივირებულია „შინაური მტერი“ დემოკრატიული მოძრაობის სახით, რაც იმ ხალხების მიმართ გამოიყენება, რომლებიც ავითგამორკვევისათვის ერთა უფლების რეალიზაციის გზას დაადგნენ.

საქართველოს ახალ, დემოკრატიულ რესპუბლიკას არ განუცხადებია სსრ კავშირის შემადგენლობიდან დაუყოვნებლივ გამოსვლა, თუმცა კი სსრ კავშირის კონსტიტუციის თანახმად ამის უფლება გააჩნია, თავის

თავზე აიღო ვალდებულება გამოცხადებული გარდამავალი პერიოდის განმავლობაში არ გაეწყვიტა ეკონომიკური და სხვა კავშირები რესპუბლიკებთან.

უფრო მეტიც, ჩვენ არაერთხელ განვაცხადეთ, რომ შემდგომშიც, სრული სახელმწიფო დამოუკიდებლობის მოპოვებისას, მხარს დავუჭერთ მჭიდრო ეკონომიკურ და კულტურულ ურთიერთობას უშუალო მეზობლებთან - რუსეთთან, სომხეთთან, აზერბაიჯანთან, აგრეთვე სხვა რესპუბლიკებთან.

მივიჩნევდით, რომ ჩვენს კონსტრუქციულ პოზიციას სათანადო გაგებით მოეკიდებოდა საკავშირო ხელმძღვანელობა, მაგრამ უკანასკნელს ქვეყნის პოლიტიკური, ეკონომიკური, სოციალური და ეროვნული ძრობლების „ძალის გამოყენებით“ გადაჭრის სულ უფრო მეტი მიდრეკილება აქვს. იქმნება შთაბეჭდილება, რომ განსაზღვრულმა წრეებმა ამოცანად დაისახეს მადაზიების ცარიელი დახლებიდან, მასობრივი დემონსტრაციებისა და გაფიცებებიდან, რამაც მთელი ქვეყანა მოიცვა, საბჭოთა კავშირის ხალხების ყურადღება გადაიტანონ ქართულ მიწაზე ახალი ავღანეთის შექმნით.

გამოეთქვამთ რწმენას, რომ სსრ კავშირის მთავრობა ამ კრიტიკულ ჟამს გამოიჩინს კეთილგონიერებას და არ გამოვა საქართველოს წინააღმდეგ ახალი ინტერვენციის, ასევე საკუთარ ქვეყანაში სამოქალაქო ომის ინიციატორად.

საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი
საბჭოს პრეზიდიუმი.

თბილისი.

1991 წლის 6 აპრილი.

რბ.